

Любиковицькі гостини *мальовниче село над Случем відсвяткувало 430-річчя*

Перша писемна згадка про Любиковичі датується 1580 роком як масток княгині Марії Курбської з дому князів Гол ьшанських. Княгиня Марія заповіла село своєму синові Андрієві Монтольну. 280 років з моменту заснування його називали Любейковичами, а після 1860-ого — Любиковичами. За станом на перше січня цього року кількість населення становила 1369 громадян.

Мальовниче село над Случем, лелеча колиска, край м'яти, барвінку та чебрецю — так по-різному, однак зі широю любов'ю, називають Любиковичі його жителі та вихідці. Велику, дружню громаду зі всіх кінців України покликала велична подія: древні Любейковичі минулого понеділка відзначали ювілей — 430 років з дня заснування.

Лине святковий передзвін, струшує перші роси з Петрових трав, скликає людей до гурту. Після богослужіння храмі Святої Трійці — хрестовий хід центральною вулицею села. Громада великою колоною крокує до Будинку культури, спереду несуть хоругви та церковну символіку. Отець Георгій здійснив молитви за упокій убитих солдатів і героїв, які віддали своє життя за батьківщину, рідний край, освятив пам'ятний знак воїнам, загиблим у роки Великої Вітчизняної війни. На відкриття свята завітали голова районної ради Микола Добридень, заступник голови райдержадміністрації Тетяна Сухарева, начальник відділу освіти РДА Людмила Мак-риця, депутат районної ради Микола Костецький. Микола Добридень побажав мешканцям процвітання, миру та злагоди, вручив пам'ятні дипломи директору Любиковицької ЗОШ І-ІІІ ст. Віктору Мацкевичу й автору цих рядків за внесок у ~ розвиток освіти, літератури та мистецтва краю. Сільський голова Григорій Мацкевич висловив надію, що в такому дружньому колі, переповненому любов'ю до рідної землі, зберуться ще не один раз. Отець Георгій також привітав присутніх зі святом первоверховних апостолів Петра й Павла, празником села, зичив здоров'я та Божого благословення.

Після урочистого відкриття дійства на стадіоні Любиковицької ЗОШ І—ІІІ ст. відбулися турнір з міні-футболу та змагання з шашок. Перемогу в першому виді спорту виборола футбольна команда «Старт», друга позиція - за місцевими ветеранами-футболістами, третю здобули наймолодші учасники — школярі, четверте місце посіла команда с. Мар'янівка. «Найбільше м'ячів забив на турнірі Микола Артюшок, кращими нападаючим визнали Дмитра Свиридона, воротарем — Миколу Калюха», - розповідає співорганізатор спортивних змагань, тренер Олександр Козловський.

Доки точилися футбольні баталії, курінь «Білятицька садиба» запрошував на гостину. Стіл гнувся від смачних народних страв. Газдиня Марія Стельмах виставила ще й квартиру горілки. «Білятицька особлива!»,- каже. Тим часом бабусі в поліських, символічних вишиванках і красивих сап'янцях підносили до столу млинці, рибу, налисники.

**«А в нашої неньки
рученьки біленькі,
Кругом столу ходить,
варенички робить»,**

- співають білятинці автентичні народні пісні. Під мелодію до столу прямо пнуться пухкі варенички з картоплею, сиром і капустою та полтавські картопляні галушки. «Добрий борщик, та малий горщик»,- посміхається, подаючи червоний борщ, Марія Стельмах. Відвідувачі не відходять від «Білятицької садиби», смачні наїдки та пісні приваблюють гостей, як бджіл до меду. Любиковицький очеретяний курінь зустрічав деревами зі сметаною та ковбаскою («Добра паска, як є ковбаска», - кажуть господині), а мар'янівці виставили картоплю, пухкі млинці, пишні пампушки, дістали пирога з киселем. Марія Стельмах повідала, що кисіль у народі ще називають «виганялом», бо подають його, зазвичай, під кінець застілля. А від «Білятицької садиби» вже лине: «Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці». Все-таки дужі голоси мають поліщуки.

Тетяна Сухарева та Людмила Макриця слухали народних пісень, уважно розглядаючи вишивані сорочки, зроблені народними умільцями, — надійний оберіг від лиха, національну символіку. Відвідувачі виставки цікавились неординарними роботами майстра народної творчості Василя Позніка, зокрема інструментами з побуту, роботами зі шкіри й інших матеріалів майстрині Галини Комар з БДМ м. Сарни, різьбленнями Володимира Мисаця...Завідувачка Сарненським історико-етнографічним музеєм Раїса Тишкевич розповіла про національний колорит вишиванок. А тим часом усі бажаючі біля «Білятицької садиби» скуштували індичку, приготовлену за всіма правилами поліської кухні, інші — розглядали народні вироби та слухали музику.

Кажуть, дощ — на злагоду й добро. Щасливі й мокрі гості та мешканці села зібралися в Будинку культури. Сюди ж внесли вишиванки й вироби, тут розмістилась фотовиставка старовинних світлин села, де відображено частинку його історії. Один зі стендів прикрасили дитячі малюнки про батьківщину, виконані з непідкупною щирістю. Підбили й підсумки конкурсу на кращу поліську вишиванку. «Звісно, рада перемозі. Люблю носити вишиванку, адже це — символ України, оберіг і талісман роду», — ділиться враженнями одна з переможниць проекту Катерина Теремок з Білятич.

А на сцені стартував великий святковий концерт. Ведуча пані Тетяна запросила до слова голову райдержадміністрації Анатолія Остапчука, який зазначив: «Сьогодні сюди прийшли люди, які власноруч творили історію села, а зараз прищеплюють свої знання та добро підростаючому поколінню. Тож вірю, що майбутнє буде світлим, безхмарним, заможним...». Очільник району вручив подяку сільському голові Григорію Мацкевичу. Міський голова Леонтій Ніколайчук висловив вдячність любиковичанам за запрошення та щире зустріч, Григорію Мацкевичу подарував герб Сарн. Юнки у вишиванках піднесли Анатолію Остапчуку та Леонтію Ніколайчуку найсвятіший дар землі — хліб.

На святі щиро вшанували старожилів Дарину Хомич, яка пережила тяжкі воєнні лихоліття, Уляну Табо-ровець, котра все життя тримала велике господарство та займалася бджільництвом. їм подарували сувенірні керамічні вироби та книжечку про Любиковичі «Мальовниче село над Случем», що доповнила бібліотечну серію «Стежками рідного краю». Нагороди отримали також колишні голови колгоспу Володимир Тивончук і сільської ради, шанована громадою жінка Любов Котисько. А ще - Марія Катеринич, котра все життя присвятила медицині, завідувач аптекою Василь Дрозд, колишній учитель початкових класів, педагог від Бога Емілія Скибан, перший підприємець Іван Артюшок, директор Любиковицької ЗОШ І-ІІІ ст. Віктор Мацкевич, льотчик, полковник Лаврентій Ткачик, подружжя, які відзначили срібні ювілеї: Василь Адамович та Ольга Леонідівна Костецькі, Іван Степанович і Надія Михайлівна Гомонці, Микола Васильович і Лариса Миколаївна Вілімці, наймолодша жителька Вікторія Вознюк, іменинники Людмила Котисько та Петро Стельмах. Згадали також відомих вихідців села: Всеволода Миколайчика (доктора філологічних наук, професора, журналіста), Валерія Котиська та Миколу Калюша Усіх присутніх яскравими піснями привітали солістка Кузьмівського БК Лариса Андрійчук, народний аматорський вокальний ансамбль «Намісто» РБК, народні аматорські ансамблі народної пісні «Добриця» (сmt. Степань), «Терен» (с. Немовичі) та «Калина» (с. Стрільськ), зразковий аматорський фольклорно-етнографічний колектив «Криниченька» (с. Велике Вербче), фольклорні з Любикович і Білятич, хоровий «Глорія» дитячої музичної школи, дитячий «Щасливі діти» з Білятич і Любикович, народні аматорські вокальні ансамблі «Мереживо» МБК «Залізничник» та «Елегія» ДМШ м. Сарни, вокальне тріо РБК, солістки Лідія Борейчук, Вікторія Ветрова та Людмила Таборовець. Запальними танцями підняв настрої зразковий аматорський хореографічний колектив «Журавка» МБК «Залізничник» під керівництвом Сергія Галушка. Оригінальний «Японський танець» виконало хореографічне тріо з Кузьмівки. На завершення концерту любиковицький сільський голова та громада села отримали вітання й подарунок від стрільського сільського голови Ганни Геги.

Насамкінець грандіозного святкового дійства відбулося народне караоке, де співали тільки українські пісні. Переможцем став Олексій. А у вечірнє небо злетіли осяйні салюти. Хотілося б, щоб життя гостинних любиковичан було таким же яскравим, але набагато довшим.

Петро КАТЕРИНИЧ.